

فرصتی برای اندیشیدن و اندیشمندسازی

شایستگی برای ورود به پایه‌ی بالاتر. اگر در سالی که گذشت چنین نبودیم که آفرین بر ما! ولی اگر چنین اندیشیدیم، بهتر است در فرصتی که برای شروع سال تحصیلی بعد داریم، نگاهمان و مطالعاتمان را در زمینه‌ی آموزش و پرورش تعاملی و فرآیندنگر بالاتر ببریم. به همین خاطر، نیاز داریم کودکان را بهتر بشناسیم. بیاییم به جای اینکه اندیشه‌هایمان را به خورد بچه‌ها بدهیم، آن‌ها را اندیشمند بار بیاوریم و بگذاریم خودشان مفاهیم را کشف کنند.

برای این کار باید خودمان به یک اندیشمند تبدیل شویم. تنها محصول قابل قبول نظام آموزش و پرورش، بچه‌های اندیشمند و متفکر است. نتایج آزمون‌های پرلز نشان می‌دهد کودکان در پاسخ به سؤال‌ها، به این فکر نمی‌کنند که چه چیزی را

در آخرین روزهای سال تحصیلی جاری هستیم. یک سال تحصیلی هم گذشت. حال، شما به عنوان معلم می‌توانید و باید به خودتان فرصتی بدهید برای بررسی سالی که گذشت: چه کردیم؟ چگونه با دانش آموزانمان تا کردیم. چند استعداد کشف کردیم؟ مشکلاتمان چه بودند؟ برای حل آن‌ها چه راه‌هایی را رفتیم؟ سؤال‌های گوناگونی پیش روی ما وجود دارند که پاسخ به آن‌ها راه آینده‌مان را هموارتر می‌کند. سؤال اصلی این است که چه قدر توانستیم به کودکان کمک کنیم روی پای خود بایستند؟ چه قدر به آن‌ها اعتماد به نفس دادیم تا بتوانند خودشان مفاهیم درس‌ها را کشف کنند؟ چه مقدار راه اندیشیدن را برایشان باز کردیم؟

اگر می‌خواهیم آموزش و پرورش را از محصول گرایی و تحکم گرایی به سمت فرایندگرایی و تعامل مداری سوق دهیم، باید زمینه‌ای فراهم کنیم که آن‌ها بتوانند از استعداد ذاتی کشف که درونشان وجود دارد استفاده کنند. لقمه‌ی جویده شده، گرسنگی آن‌ها را برطرف نمی‌کند. متأسفانه هنوز محصول گرا هستیم و در پایان سال می‌خواهیم معلمانی باشیم که درصد قبولی‌مان بالا باشد و دانش آموز نیازمند به تلاش بیشتر نداشته باشیم. می‌خواهیم محصولاتی تحویل پایه‌ی بالاتر بدهیم که شبیه هم باشند؛ حداقل در امتیاز

معلم خوب باعث می‌شود دانش آموزان چیزهایی را که قبلاً آموخته‌اند، به یاد بیاورند.

اندیشه‌ی معلمی

الهام فراستی

معلم خوب یاد می‌دهد و معلم ماهر دگرگون می‌کند.

